

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący : SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 grudnia 2019 roku w Ś.

sprawy z powództwa (...) **Sp. z o.o. w Ś.**

przeciwko P. D.

o zwrot kosztów poniesionych przez pracodawcę w związku z podnoszeniem kwalifikacji zawodowych

I. zasądza od pozwanego P. D. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. w Ś. kwotę 4 312,50 zł wraz ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 21.08.2018 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 1 132 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 900 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) sp. z o.o. wniosła o zasądzenie od pozwanego P. D. kwoty 5.800 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 21 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty, a także zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, iż poniosła koszty szkolenia spawalniczego pozwanego, który po uzyskaniu stosownych uprawnień rozwiązał ze stroną powodową stosunek pracy za wypowiedzeniem. Dochodzona pozwem kwota stanowi część kosztów szkolenia, albowiem pracownik pozostawał w stosunku pracy po ukończeniu szkolenia, tj. w okresie od dnia 9 marca 2018 roku do dnia 31 lipca 2018 roku.

Pozwany P. D. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany wskazał, iż powodem wypowiedzenia umowy o pracę była niezdolność do pracy spowodowana wypadkiem przy pracy, któremu pozwany uległ w dniu 16 sierpnia 2017 r. W wyniku wypadku przy pracy pozwany doznał uszkodzenia ciała, wypadek wpłynął także negatywnie na stan psychiczny pozwanego. W jego ocenie żądanie strony powodowej stanowi nadużycie prawa i nie powinno korzystać z ochrony prawnej (art. 8 k.p.). Pozwany zakwestionował także wysokość żądanej przez powoda kwoty. Co prawda strona powodowa określiła koszty szkolenia w umowie zawartej z pozwanym, ale nie wykazała, by realnie poniosła te koszty. Z ostrożności procesowej pozwany podniósł, iż strona powodowa mogłaby domagać się jedynie zwrotu kosztów szkolenia za okres od 1 sierpnia 2018 roku do 31 stycznia 2019 roku, albowiem umowa o pracę z dnia 25 sierpnia 2017 roku była zawarta na czas określony do dnia 31 stycznia 2019 roku, w wyniku czego powód nie miałby możliwości przepracowania u powoda 3 lat. Ponadto w ocenie pozwanego powód powinien liczyć rozliczyć trzy kursy odrębnie, proporcjonalnie do następującego po nich okresu zatrudnienia pozwanego.

W piśmie procesowym z dnia 24 września 2019 roku strona powodowa cofnęła powództwo w zakresie kwoty 1.487,50 zł i wniosła o zasądzenie od powoda kwoty 4.312,50 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 21 sierpnia 2018 roku do dnia zapłaty oraz koszty procesu. Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie, strona

powodowa wskazała, iż dokonała ponownego przeliczenia okresu pozostawania pozwanego w stosunku pracy zgodnie z § 2 ust. 3 zawartej umowy począwszy od dnia 19 lipca 2017 roku, nie zaś od marca 2018 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 1 czerwca 2017 roku pozwany zawarł ze stroną powodową umowę o pracę na okres próbny od dnia 5 czerwca 2017 roku do 4 września 2017 roku na stanowisku ślusarza.

Dowód:

- umowa o pracę z dnia 1 czerwca 2017 roku – k. 8.

W dniu 5 czerwca 2017 roku pozwany zawarł ze stroną powodową umowę, na mocy której strona powodowa zobowiązała się pokryć koszty szkolenia pozwanego w kwocie 6,750 zł dotyczącego spawania blach i rur spoinowych, spawania blach spoinami czołowymi, kurs przecinacza termicznego. Zgodnie z § 2 ust. 3 umowy pozwany zobowiązał się do przepracowania u strony powodowej 3 lat, licząc od dnia ukończenia szkolenia. Zgodnie z § 3 ust. 2 pkt 3 i ust. 3 umowy uczestnik szkolenia jest obowiązany do zwrotu kosztów poniesionych przez stronę powodową w wysokości proporcjonalnej do okresu zatrudnienia w terminie 14 dni od dnia wezwania do zapłaty w sytuacji, gdy uczestnik szkolenia rozwiąże stosunek pracy za wypowiedzeniem.

Dowód:

- umowa z dnia 5 czerwca 2017 roku – k. 11-12.

Szkolenie spawalnicze odbywało się w Ś. i zostało zorganizowane przez działający przy pracodawcy ośrodek szkolenia spawaczy, który zatrudnia swoich pracowników, posiada własną komórkę organizacyjno-administracyjną i w celu prowadzenia szkoleń zakupuje niezbędne materiały. Szkolenie spawalnicze składało się z części teoretycznej i praktycznej, zakończonej egzaminem przeprowadzonym przez egzaminatora z Instytutu Spawalnictwa z G.. Zgodnie z wytycznymi Instytutu Spawalnictwa w G. koszt kursu spawania blach spoinami czołowymi wynosił 2.500 zł, koszt kursu spawania blach i rur spoinami pachwinowymi wynosił 2.200 zł, koszt kursu cięcia tlenowego wynosił 750 zł, zaś koszt kursu cięcia plazmowego ręcznego wynosił 1.300 zł.

Dowód:

- wytyczne dotyczące kursu spawalniczego wraz z cennikiem – k. 50-56,

- zeznania świadka A. B. – k. 70-70v.

Pozwany przystąpił do egzaminu w ramach kursu spawalniczego w dniu 19 lipca 2017 roku, w dniu 28 lipca 2017 roku oraz w dniu 11 września 2017 roku. Pozwany zdał egzamin, uzyskawszy stosowne uprawnienia spawalnicze, przypisane do osoby pozwanego oraz potwierdzone stosownym zaświadczeniem.

Dowód:

- zaświadczenia o ukończeniu szkolenia – k. 13-15,

- zaświadczenie o egzaminie i zakresie uprawnień – k. 49,

- przesłuchanie pozwanego P. D. – k. 61v-62.

W dniu 16 sierpnia 2017 roku pozwany uległ wypadkowi przy pracy, na skutek czego przebywał na zwolnieniu lekarskim.

(bezsporne)

W dniu 25 sierpnia 2017 roku pozwany zawarł ze stroną powodową umowę o pracę na czas określony od dnia 5 września 2017 roku do dnia 31 stycznia 2019 roku na stanowisku ślusarza.

Dowód:

- umowa o pracę z dnia 25 sierpnia 2017 r. – k. 9.

W dniu 3 kwietnia 2018 roku pozwany został przeniesiony na stanowisko spawacza.

Dowód:

- przeniesienie z dnia 3 kwietnia 2018 roku – k. 10.

Pismem z dnia 8 czerwca 2018 roku pozwany złożył oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem. Okres wypowiedzenia upłynął z dniem 31 lipca 2018 roku.

Dowód:

- pismo powoda z dnia 8 czerwca 2018 roku – k. 16,

- zeznania świadka A. B. – k. 70-70v.

Pismem z dnia 2 sierpnia 2018 roku strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 5.800 zł tytułem zwrotu kosztów kształcenia zgodnie z postanowieniami umowy z dnia 5 czerwca 2017 roku. Pozwany odebrał przedmiotowe pismo w dniu 6 sierpnia 2018 roku.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 2 sierpnia 2018 roku z potwierdzeniem doręczenia – k. 18-20.

Powyższe ustalenia faktyczne Sąd dokonał w oparciu o zgromadzone w sprawie dowody z dokumentów, które nie budziły wątpliwości Sądu co do ich rzetelności i autentyczności, jak również nie były kwestionowane przez stronę.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka A. B.. Należy jednak zauważyć, iż świadek nie pamiętała okoliczności złożenia przez pozwanego wypowiedzenia umowy o pracę, przez co jej zeznania nie miały decydującego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd dał wiarę pozwanemu jedynie częściowo. Pozwany przyznał, iż podpisał ze stroną powodową umowę szkoleniową, jak również, iż brał udział w szkoleniu. Za niewiarygodne należy jednak uznać twierdzenia pozwanego, jakoby wypowiedzenie umowy o pracę było związane wyłącznie ze złym stanem zdrowia pozwanego, albowiem są one gołosłowne i nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym. Co prawda bezspornym pomiędzy stronami pozostaje fakt, iż pozwany uległ wypadkowi przy pracy w dniu 16 sierpnia 2017 roku, co wiązało się z przebywaniem pozwanego na zwolnieniu lekarskim. Jednocześnie należy wskazać, iż po powrocie ze zwolnienia lekarskiego w dniu 15 lutego 2018 roku – jak wskazuje strona powodowa (k. 67) – pozwany wykonywał swoje obowiązki pracownicze na dotychczasowym stanowisku, nie zgłaszając pracodawcy jakichkolwiek uwag co do swojego stanu zdrowia, czemu pozwany nie zaprzeczył. Jednocześnie nie sposób pominąć, iż pozwany złożył wypowiedzenie umowy o pracę dopiero w czerwcu 2018 roku, co stawia w wątpliwość jego twierdzenia o podjęciu decyzji o rozwiązaniu umowy o pracę z powodu skutków wypadku przy pracy, mającego miejsce w dniu 16 sierpnia 2017 roku.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo zasługuje na uwzględnienie zarówno co do zasady, jak i co do wysokości.

Zgodnie z art. 103⁴ § 1 k.p. pracodawca zawiera z pracownikiem podnoszącym kwalifikacje zawodowe umowę określającą wzajemne prawa i obowiązki stron. Umowę zawiera się na piśmie. Umowa, o której mowa w § 1, nie może zawierać postanowień mniej korzystnych dla pracownika niż przepisy niniejszego rozdziału (art. 103⁴ § 2 k.p.). Natomiast zgodnie z treścią art. 103⁵ pkt 3 k.p. pracownik podnoszący kwalifikacje zawodowe, który w trakcie podnoszenia kwalifikacji zawodowych lub po jego ukończeniu, w terminie określonym w umowie, o której mowa w art. 103⁴, nie dłuższym niż 3 lata, rozwiąże stosunek pracy za wypowiedzeniem, z wyjątkiem wypowiedzenia umowy o pracę z przyczyn określonych w art. 94³, jest obowiązany do zwrotu kosztów poniesionych przez pracodawcę na ten cel z tytułu dodatkowych świadczeń, w wysokości proporcjonalnej do okresu zatrudnienia po ukończeniu podnoszenia kwalifikacji zawodowych lub okresu zatrudnienia w czasie ich podnoszenia.

W realiach niniejszego postępowania bezspornym jest, iż strony zawarły umowę w dniu 5 czerwca 2017 roku, na mocy której strona powodowa zobowiązała się pokryć koszty szkolenia pozwanego. Zgodnie z § 3 ust. 2 pkt 3 zawartej umowy pozwany zobowiązał się do zwrotu kosztów poniesionych przez stronę powodową w wysokości proporcjonalnej do okresu zatrudnienia w sytuacji, gdy rozwiąże stosunek pracy za wypowiedzeniem. W sprawie nie ma również wątpliwości, iż pozwany odbył szkolenie finansowane przez pracodawcę, a także uzyskał stosowne uprawnienia spawalnicze. Ponadto bezspornym jest, iż w dniu 8 czerwca 2018 roku pozwany złożył oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem, przez co nie przepracował u strony powodowej okresu 3 lat, do czego zobowiązał się w § 2 ust. 3 zawartej umowy. W ocenie Sądu skoro umowa o pracę została rozwiązana na skutek wypowiedzenia dokonanego przez pozwanego przed upływem 3 lat zatrudnienia licząc od dnia ukończenia szkolenia, należy stwierdzić, iż ziściła się przesłanka aktualizująca obowiązek pozwanego zwrotu kosztów szkolenia spawalniczego. Jednocześnie bez wątpienia roszczenie strony powodowej jest wymagalne na skutek wezwania pozwanego do zapłaty wskazanych należności i bezskutecznego upływu terminu 14 dni na wykonanie ciążącego na nim świadczenia.

W toku postępowania pozwany podnosił, iż roszczenie strony powodowej jest sprzeczne z zasadami współzycia społecznego i w świetle art. 8 k.p. nie powinno korzystać z ochrony prawnej. Na poparcie zasadności swoich twierdzeń pozwany wskazywał, iż na skutek wypadku przy pracy pogorszeniu uległ stan jego zdrowia, co z kolei wpłynęło na podjęcie przez niego decyzji o rozwiązaniu umowy o pracę. W ocenie Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe nie wykazało jednak, by rozwiązanie umowy o pracę było spowodowane pogorszeniem stanu zdrowia pozwanego, którą to okoliczności w świetle art. 6 k.c. w zw. z art. 300 k.p. oraz art. 232 k.p.c. powinien był wykazać pozwany. Co prawda bezspornym jest, iż pozwany uległ wypadkowi przy pracy i przebywał w związku z tym na zwolnieniu chorobowym. Niemniej jednak nie można pominąć, iż po powrocie do pracy po zwolnieniu chorobowym w lutym 2018 roku pozwany wykonywał przez kilka miesięcy swoje obowiązki pracownicze, w tym na stanowisku spawacza. Pozwany nie wykazał, by skarżył się w pracy na jakiegokolwiek dolegliwości zdrowotne i zgłaszał w tym zakresie problemy swojemu pracodawcy. Pozwany nie przedstawił również żadnego dowodu na to, że był kierowany przez pracodawcę do wykonywania zadań, jakich z uwagi na stan zdrowia nie mógł sprostać. Pozwany podnosił, iż wypowiedzenie umowy o pracę, w którym wskazał, że przyczyną rozwiązania umowy jest jego stan zdrowia, nie zostało zaakceptowane przez pracownika kadrowego strony powodowej, który następnie miał podyktować mu treść złożonego ostatecznie oświadczenia. Podnoszone przez pozwanego okoliczności nie zostały jednak potwierdzone przez zeznającego w sprawie świadka. W ocenie Sądu materiał dowodowy nie wskazuje, by wyłączną przyczyną wypowiedzenia umowy o pracę było pogorszenie jego stanu zdrowia, co mogłoby uzasadniać odstąpienie od obciążania pozwanego kosztami szkolenia w świetle art. 8 k.p. Z dokonanych ustaleń wynika jedynie, iż strona powodowa wywiązała się z ciążącego na niej zobowiązania, organizując szkolenie pozwanego, który uzyskał kwalifikacje, z jakich może korzystać w każdym czasie. Oceniając zebrane w sprawie dowody, Sąd wziął pod uwagę, iż pozwany wnosił o zawieszenie postępowania na czas trwającego postępowania o zasądzenie na rzecz pozwanego zadośćuczynienia od strony powodowej za skutki zaistniałego wypadku przy pracy. Zdaniem Sądu wyniki postępowania toczącego się przed tut. Sądem pod sygn. akt (...)ani zapadły w tej sprawie wyrok nie pozwolą jednak ustalić, dlaczego pozwany rozwiązał umowę o pracę.

Nie można jednocześnie wykluczyć, iż pozwany znalazł lepszą ofertę zatrudnienia, planował rozpocząć prowadzenie własnej działalności gospodarczej czy po prostu zrezygnował z dalszej współpracy ze stroną powodową.

Wbrew twierdzeniom pozwanego w ocenie Sądu strona powodowa wykazała, iż poniosła koszty przeprowadzenia szkolenia spawalniczego. Kwota poniesionych wydatków wynikała nie tylko z zawartej między stronami umowy, ale została również potwierdzona wytycznymi przedłożonymi przez stronę powodową. Szkolenie zostało przygotowane w ramach ośrodka szkolenia spawaczy, który zorganizował zarówno część teoretyczną, jak i praktyczną kursu, możliwość zdania egzaminu końcowego przeprowadzonego przez profesjonalnego egzaminatora, jak również zagwarantował dostęp do odpowiednich materiałów w trakcie kursu i dopełnił wszystkich formalności dotyczących nadania pozwanemu uprawnień. Jednocześnie należy wskazać, iż organizator szkolenia jest jednostką odrębną od pracodawcy, posiada własnych pracowników i komórkę administracyjną, a zatem nie sposób twierdzić, iż kurs spawalniczy został przeprowadzony z wykorzystaniem zasobów osobowych i rzeczowych pracodawcy. W ocenie Sądu strona powodowa rzeczywiście poniosła koszty szkolenia pozwanego, a pozwany nie wykazał – choćby za pomocą dowodu wymagającego przeprowadzenia wiadomości specjalnych – iż koszty szkolenia zostały przez stronę powodową zawyżone. Jednocześnie należy zauważyć, iż na skutek zgłoszonych przez pozwanego w odpowiedzi na pozew zarzutów strona powodowa dokonała ponownego wyliczenia należnych kosztów, uwzględniając okres zatrudnienia pozwanego po dniu 19 lipca 2017 roku, w którym pozwany ukończył pierwszy kurs spawalniczy, zaś powyższych twierdzeń strony powodowej pozwany nie zakwestionował. Ponadto wbrew twierdzeniom pozwanego fakt zawarcia przez strony umowy o pracę na czas określony nie wyłącza możliwości domagania się zwrotu kosztów szkolenia w wysokości wskazywanej przez stronę powodową w piśmie procesowym z dnia 24 września 2019 r. Biorąc pod uwagę trudności na rynku pracy, zapotrzebowanie na pracownika posiadającego uprawnienia spawalnicze, jak również istniejącą u strony powodowej praktykę zawierania umów o pracę na czas określony, można zasadnie podnosić, iż strona powodowa kontynuowałaby współpracę z pozwanym. Pracodawca nie inwestowałaby w pracownika, z którym nie wiązałaby planów na przyszłość. Co prawda określony w umowie okres 3 lat zatrudnienia nie pokrywał się z okresem zatrudnienia wskazanym w umowie o pracę. Niemniej jednak nie można pominąć, iż wcześniejsze rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło wyłącznie na skutek podjęcia decyzji pozwanego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uwzględnił powództwo w całości, zasądzając od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 4.312,50 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 21 sierpnia 2018 roku do dnia zapłaty, o czym orzekł w punkcie I wyroku.

O odsetkach Sąd orzekł w oparciu o art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p., mając na uwadze, iż strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty dochodzonych niniejszym pozwem należności w terminie 14 dni od dnia doręczenia pozwanemu pisma, które nastąpiło w dniu 6 sierpnia 2018 roku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Na koszty procesu poniesione przez stronę powodową złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 215 zł (ustalona w oparciu o wartość przedmiotu sporu wynikającą z pisma procesowego strony powodowej z dnia 24 września 2019 r.), opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 900 zł (ustalona na podstawie § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, Dz. U. z 2018 r. poz. 265 t.j.).